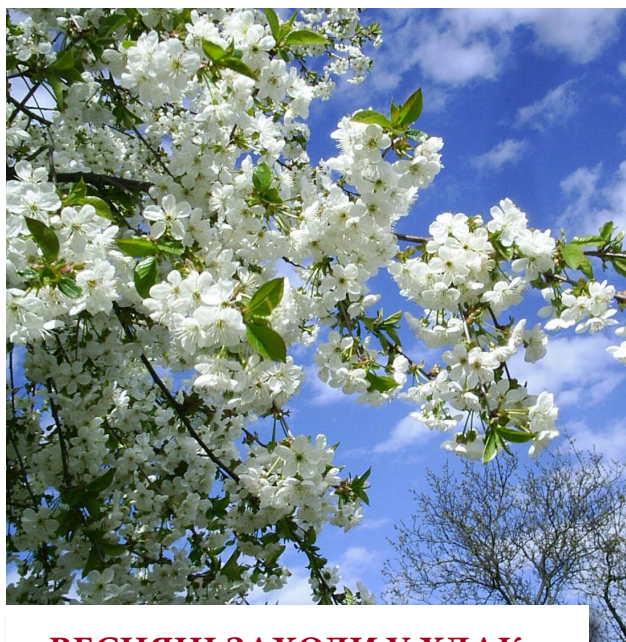

ГАЗЕТА ХАРКІВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ

№2 (28), березень 2015 року

ВЕСНА ІДЕ НАЗУСТРІЧ НАМ...

ВЕСНЯНІ ЗАХОДИ У ХДАК

Спартакіада ХДАК – 2015

Триває ХІІ спартакіада ХДАК–2015! У березні – квітні – травні відбудуться змагання між факультетами з волейболу, футболу, перетягування канату, легкої атлетики... Запрошуються усі бажаючі, залюблені у спорт!

КОНФЕРЕНЦІЯ молодих учених

22–23 квітня 2015 року в стінах ХДАК відбудеться Всеукраїнська науково-теоретична конференція молодих учених "Культура та інформаційне суспільство ХХІ століття". Передбачається тематичне різнобарв'я доповідей і жваві дискусії навколо них. Запрошуються всі молоді науковці – кандидати наук, аспіранти, магістри, студенти!

До Дня СМІХУ

У березні-квітні 2015 року бібліотека ХДАК проводить конкурс до Дня сміху. Кожен студент, викладач, спіробітник академії має змогу надіслати на електронну пошту кумедну історію зі студентського життя. Після оголошення переможців найкращі історії будуть надруковані у нашій газеті. Слідкуйте за новинами на сайті бібліотеки <http://lib-hdak.in.ua> та в групі ВК vk.com/library_hdak.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Весна... Дивовижна пора року... У кожного з нас вона викликає свої асоціації. Весна – це передусім відновлення життя в природі: пташине щебетання, пухнасті котики на вербах, перші квіти, проліски, тюльпани, мімози, які пробуджуються після затишного зимового сну... Весна – це і пора радості, добрих надій, сподівань, кохання... Ще з давнини люди чекали і привітливо зустрічали весну, бо ця пора року супроводжується веселощами, співом, хороводами, танцями... Тому в народі кажуть: «Як розвернеться на весну лист, то підемо всі у свист!» А скільки свят дарує нас весна – 2015!... Це і Міжнародний жіночий день (8 Березня), і Великдень (12 квітня), і свято Матері (відзначається у 2-у неділю травня), і День міжнародної солідарності трудящих (1–2 травня), і День Перемоги (9 травня, цього річ – 70 річниця перемоги над фашизмом). Весна – це і Шевченківські дні, і дні народження багатьох митців...

ПОЕТИ ПРО ВЕСНУ

Ви знаєте, як липа шелестить
У місячні весняні ночі? —
Кохана спить, кохана спить,
Піди збуди, цілуй їй очі,
Кохана спить...
Ви чули ж бо:

так липа шелестить.

Ви знаєте, як сплять старі гаї? —
Вони все бачать крізь тумани.
Ось місяць, зорі, солов'ї...
«Я твій», — десь чують дідугани.
А солов'ї!..
Та ви вже знаєте, як сплять гаї!

Павло Тичина

Ветер принес издалёка
Песни весенней намек,
Где-то светло и глубоко
Неба открылся клочок.

В этой бездонной лазури,
В сумерках близкой весны
Плакали зимние бури,
Реяли звездные сны.

Робко, темно и глубоко
Плакали струны мои.
Ветер принес издалёка
Звучные песни твои

А.А.Блок

Стояла я і слухала весну,
Весна мені багато говорила,

Співала пісню дзвінку, голосну
То знов таємно-тихо шепотіла.

Вона мені співала про любов,
Про молодість, радість, надії,

Вона мені переспівала знов
Те, що давно мені співали мрії.

Леся Українка

«ПРОБЛЕМЫ СТАНОВЛЕНИЯ МОЛОДЫХ СПЕЦИАЛИСТОВ ГУМАНИТАРНО-ИСКУССТВОВЕДЧЕСКОЙ СФЕРЫ В СОВРЕМЕННЫХ РЫНОЧНЫХ ОТНОШЕНИЯХ» –

именно под таким названием в Харьковской государственной академии культуры прошла межвузовская региональная научная конференция. Ее цель – раскрыть проблемы, с которыми сталкиваются студенты и преподаватели разных специальностей в рыночных условиях, – материальными, организационно-технологическими, духовными. Наполнение этой, казалось бы, сложной темы осознали не только научные исследователи, но и студенты, о чем свидетельствуют сложные экономические и мировоззренческие темы, заявленные в программе конференции. Несмотря на региональный статус конференции, она смогла заинтересовать преподавателей из Ровного, Запорожья, Одессы. В целом, в научном мероприятии приняли участие 115 студентов, аспирантов и преподавателей с разных вузов нашей страны.

Чрезвычайно насыщенным было пленарное заседание конференции, на котором выступили 10 докладчиков. Открыл заседание Н. Н. Канистратенко, канд. ист. наук, проф., засл. работник культуры Украины, первый проректор ХГАК. Тон конференции задал её инициатор и творческий вдохновитель – И. А. Борис, зав. каф. актерского мастерства, декан факультета театрального искусства ХГАК, засл. деятель искусств Украины. Его доклад «Влияние профессионального искусства театра, кино-, телевидения, эстрады на мировоззрение человека XXI ст.» касался ряда ценностных категорий, заложенных в искусстве. Докладчик отметил, что если хоть раз человек пойдет на поводу у низменных инстинктов, позже он будет вновь и вновь желать этого. Искусство, по мнению И. А. Бориса, должно не просто находить отклик, как товар, а еще и предлагать сознанию человека способы борьбы с современными пороками и деструктивными аспектами массовой культуры. Закончился доклад жизнеутверждающей фразой о силе выбора каждого человека между добром и злом.

Следующие два доклада имели значение для всех специальностей. Это исследования Д. Э. Сытникова, канд. техн. наук, зав. каф. информационно-документных систем, доц. ХГАК «Дистанционное образование в рыночных условиях» и В. П. Жуковой, кан.

наук по соц. коммуникациям, доц. ХГАК «Идентификация факторов электронной среды как валеологический аспект становления молодого специалиста». Оба доклада сопровождалась мультимедийной презентацией, что содействовало максимальному раскрытию темы и восприятию её слушателями.

Не менее актуальным для научной деятельности вуза в целом и академии в частности был доклад Н. Е. Шолуха, канд. культурологии, доц. ХГАК «Особенности популяризации науки в информационном обществе». Докладчиком были раскрыты псевдонаучные («фейковые») способы популяризации науки (агитплакаты, разнообразие «утки», заполитизированные справочные выдержки); традиционные способы (научные лаборатории, фестивали), а также новые методы популяризации науки, отвечающие законам массовизации культуры (игровые формы раскрытия сложных научных законов, шокирующие образы и вызывающее поведение современных ученых). Доклад имел мощную историко-научную базу, а методика подачи информации носила легкий, ироничный характер. В качестве иллюстраций докладчиком было продемонстрировано шесть видеофрагментов.

Также на пленарном заседании рассматривался ряд проблем: искусствоведческие (доклад З.И. Алферовой, д-ра искусств., проф. ХГАК, декана ф-та кино-, телеискусства

«Между синтезом и дифференциацией: зачем нужна пропедевтика для подготовки специалистов по кино-, телеискусству»; доклад Ю.Б. Коваленко, канд. искусств., ст. преп. ХГАК «Специфика работы телерепортера в условиях развлекательного телевидения»; экономические (доклад Н.В. Лысенковой, канд. экон. наук, доц. каф. менеджмента и администрирования ХГАК «Инновационный путь развития экономики в социокультурной сфере»); книговедческие (доклад С. К. Бондаренко, асп. ХНУ им. В.Н. Каразина «Становление современного читателя (1789 – 1989): отечественный контекст»); социально-педагогические (доклад И. А. Шепляковой, асп. ХГАК «Деонтологическая культура социального педагога»); театроведческие (доклад О. А. Волковой, преп. каф. мастерства актера ХГАК «Перспективное развитие профессиональных негосударственных театров-студий в современной Украине»).

Несмотря на то, что согласно регламенту продолжительность пленарного заседания была рассчитана на три часа, участники конференции охотно согласились продлить его на час. Это обусловлено тем, что форма раскрытия проблем предполагала не только оглашение докладов, но и непрерывный диалог со слушателями.

На первой секции конференции «Культурологические проблемы в современном мире глобализации» присутствовали 10 человек, было заслушано 7 докладов. Председатель

секції Н. Е. Шолуха дає детальний звіт про розглядавані на секції проблеми:

– В межах доповіді Дмитра Козакова говорили про тектонічний зсув ціннісної шкали молоді, загрозу впливу на крихку підліткову свідомість, необхідність виваженої системи обмеження доступу підлітків не лише до алкоголю й цигарок, а й до деяких продуктів масової культури. Магістрант Ганна Кулага спонукала до дискусії про необхідність зайняти нішу героя в сучасній культурі, адже місце Юрія Гагаріна вакантне, а масова культура ще не запропонувала, чим його замінити. У контексті доповіді Олени П'ятницької говорили про переваги й недоліки дистанційної форми освіти. Дійшли висновку про те, що постать викладача ще зарано відправляти на смітник. Адже саме він здатен синтезувати в собі різні джерела інформації, власний досвід і невербальну комунікацію, яких не знайдеш у жодній книжці та на жодному сайті. Цисар Ася вивела нас на проблему необхідності горизонтальної комунікації у науці – потребу обміну теоретичним і викладацьким досвідом між науковцями міста. У цілому, тематика секції була розмаїта, пов'язана з нагальними проблемами сьогодення. Дискусії були жвавими, а доповідачі показали свій дослідницький та ораторський потенціал. Тому, є чим займатися та є кому це робити в межах культурології за умов ринкових відносин.

Засідання другої секції конференції «Розвиток і становлення творчої особистості майбутніх професійних працівників мистецтва» об'єднало молодих дослідників – студентів факультетів кіно-, телемистецтва ХГАК і театрального мистецтва ХГАК і ХНУМ ім. І. П. Котляревського.

Председатель секції Е. А. Апчел, канд. мистецтвознавства, викладач ХГАК виділила три найбільш

дискусійні доповіді. Так, доповідь студентки ХНУМ ім. І. П. Котляревського Катерини Потапової про театральну гру, який ще називають «театром жорстокості», зацікавила слухачів внаслідок складної воєнної обстановки в країні. Учасників дискусії живо цікавила тема про те, чому прагнуть такої гри – к тому, щоб викликати ненависть, або навпаки – гасити її, даючи вихід агресії. Доповідь Діани Кипрач, присвячену застосуванню холодної зброї в сценічній грі, привіла слухачів широким асортиментом видів зброї, продемонстрованої студенткою з допомогою фотографічного матеріалу. Студенти театрального факультету живо цікавились можливостями отримання навичок роботи з таким ефектним реквізитом. Наступна доповідь – Валерія Беловольченко – освітляла проблеми сучасного медіаобразування. Між студенткою і деканом факультету кіно-, телемистецтва З. І. Алфєровою відбулась дискусія, обумовлена бажанням професора пояснити і аргументувати необхідність медіаобразування не тільки для фахівців медіасередовища, але й для театральних працівників.

Третя секція конференції «Управління і організація культурно-мистецтвознавчої діяльності в системі соціальних і інформаційних комунікацій» відзначилась участю в ній найбільш великої кількості досвідчених учених – професорсько-викладацького складу факультету соціальних комунікацій. Серед учасників були й студенти трьох спеціальностей факультету – соціальні педагоги, дослідники і письменники. Тематика досліджень була різноманітною: співпраця соціальних педагогів і громадянських організацій;

розвиток батьківської компетентності старшокласників в сільській місцевості; профілактика бродяжництва підлітків; біографія відомого бібліотекаря С. І. Волкової; каталогізація інтернет-ресурсів; розвиток дитячих періодичних видань; інформаційне середовище організації документообігу і т. ін.

Найбільш численною була четверта секція конференції – «Сучасні тенденції розвитку менеджменту і адміністрування соціально-культурної сфери». На засіданні було присутньо понад 30 осіб, заслухано 20 доповідей. Найбільш дискусійними стали дослідження Маргарити Смагіної «Коучинг як метод консалтингу і тренінгу» і Анастасії Пиндик «Система реорганізації як сучасна форма оплати праці на виробництві». Докладуючи про роботу секції, її голова С. С. Ростовцев, аспірант ХГАК, зауважує:

– Серед доповідачів були представники двох факультетів академії – факультету управління та бізнесу і факультету культурології. Темі доповідей переважно присвячували економічну й управлінську проблематику в соціокультурній сфері. Особливу увагу було приділено питанням впровадження інновацій. Засідання секції відбулось успішно, а представлена тематика доповідей сприятиме подальшим науковим пошукам студентів ХДАК.

Подані на участь в конференції статті будуть надруковані в наукових збірниках академії «Вісник ХДАК» і «Культура України». Фотографії конференції і повне відео фольклорного свята до Дня Святого Миколая були завантажені на відеохостинг YouTube, де їх можна переглянути за бажанням.

Наостанок, хотілось би подякувати керівників секцій і відповідальних за наукові напрями членів Научного товариства – студентів, аспірантів, докторантів і молодих учених (НТСА) за успішну організацію роботи секцій: Н. Е. Шолуха, Е. А. Апчел, В. А. Брусенцева, Д. О. Дегтярь, С. В. Сыщенко, А. В. Тадаєву, Ю. І. Марцишук і др.

Научне товариство ХГАК бажає як початку, так і досвідченим ученим нашої академії подальших наукових досягнень!

О. А. Косачева,
преп. каф. телебачення,
голова НТСА ХГАК.

Фото – Маргарити Дедик.

ВНЕДРЕНИЕ ДИСТАНЦИОННОГО ОБРАЗОВАНИЯ

В стенах Харьковской государственной академии культуры состоялось очередное заседание Школы педагогического мастерства. Оно было посвящено теории и практике внедрения дистанционного образования в учебный процесс как вуза в целом, так и академии в частности. Еще 15 лет назад ЮНЕСКО отметило дистанционное образование (далее – ДО) одним из ключевых направлений обучающих программ. Оно активно вводится в учебный процесс украинских и, в частности харьковских вузов, поэтому интерес к нему со стороны руководства и профессорско-преподавательского состава является закономерным и оправданным.

Тему «Дистанционное обучение в системе высшего образования» разрабатывали преподаватели кафедры информационно-документных систем ХГАК – Д. Э. Сытник (канд. техн. наук, доц., зав. кафедры), А. И. Коваленко (канд. техн. наук, доц., ст. науч. сотрудник) и С. В. Титов (канд. техн. наук, доц.). Среди дискуссионных вопросов, поднятых докладчиками, – является ли ДО образованием или обучением (о чем в мире нет устоявшегося мнения); относится ли к ДО как к результату, или все-таки как к процессу учебной деятельности; стоит ли ставить знак равенства между ДО, заочным отделением и экстернатом.

Дистанционное образование было основано еще в 1850-х годах в Западной Европе. С тех пор были сформированы две традиции: корреспондентная и трансляционная. Если в корреспондентной традиции обучаемые изолированы друг от друга расстоянием, то в традиции трансляционной происходит имитация классной комнаты и других особенностей очного образования. В данном случае отличие от дневной формы обучения состоит не в дидактике, а в технологии доставки сообщений.

Дистанционное образование в мире ведут следующие виды учреждений: однопрофильные (специализирующиеся исключительно на ДО, например, The Open University of United Kingdom); двухпрофильные (специализирующиеся как на традиционной, так и на дистанционной формах образования, например, ХНУРЭ и ХПИ), а также смешанные учебные заведения, не имеющие факультетов и других административных служб, ведущих ДО. В смешанных учебных заведениях ДО осуществляют все факультеты путем рассылки учебных материалов через Интернет и прочее.

Авторы исследования выделили три основных направления дистанционного образования, распространенные в Украине:

1. Полноценное ДО, предполагающее выдачу дипломов государственного образца.
2. ДО, предполагающее поддержку очных и заочных курсов обучения.
3. Дистанционные курсы.

Одним из необходимых требований ДО первого направления является необходимость студентов лично прийти и подать документы, а по окончании обучения – защитить диплом.

На заседании Школы педагогического мастерства обсуждались и законодательные коллизии процесса дистанционного образования. Так, если в прошлой редакции Закона Украины «О высшем образовании» заочное и дистанционное виды образования указывались через запятую как равноправные, то в новой редакции дистанционное образование стоит в скобках после заочного, другими словами – приравнивается к нему. Также активно обсуждался опыт Харьковского национального университета радиоэлектроники и НТУ «Харьковский политехнический институт» как ведущих в городе по внедрению дистанционного образования.

В наше время, динамически развивающихся информационно-коммуникационных технологий, студенты стремятся получать информацию наиболее оперативно и эффективно. На сегодняшний день внедрение ДО в ХГАК зависит от многих факторов, однако проведенное авторами исследование позволило рассмотреть преимущества этой формы образования с разных сторон.

О. А. Косачева,
преп. каф. телевидения,
председатель НТСА ХГАК.

З ГАЗЕТОЮ 5 РОКІВ

**Читати - це модно! Читати газету своєї академії - ще й дуже цікаво.
А якщо в нашій газеті стаття підписана Вашим ім'ям - ще престижно.
Тож не бійтеся виявити свої таланти, пишіть вірші, статті,
розповіді та подавайте до нашої редакції. Друковану версію газети ми розміщуємо
на офіційному сайті академії. На сайті можна знайти також статті попередніх випусків,
що Вас зацікавили. Найголовніше для редакції - це налаштувати діалог із читачами,
тому запрошуємо до співпраці всіх бажаючих!**

Історія нашої загальноакадемічної газети починається з жовтня 2007 року, коли з ініціативи Алли Олександрівни РИЖАНОВОЇ, завідувача кафедри соціальної педагогіки, доктора педагогічних наук, професора, побачили світ шпальти газети «Academia». За час свого існування газета дещо змінила свій формат і, що найголовніше, з об'єктивних причин змінила свою назву на «БУРСАЦЬКИЙ УЗВІЗ». З 12 травня 2009 року вона є офіційно зареєстрованим друкованим засобом масової інформації.

Особливість нашої газети в тому, що вона є передусім літописом найважливіших академічних подій: на її сторінках віддзеркалюються цікаві сторінки студентського життя, повідомляється про участь та перемоги наших студентів у всеукраїнських та міжнародних конкурсах, про їх спортивні, наукові й творчі досягнення тощо. На сторінках газети відображаються репортажі з особливо цікавих та масових подій академії, зокрема, щорічні студентські конкурси, спартакіади, літературно-мистецькі вечори, огляди художньої самодіяльності й концерти до святкових дат.

До того ж газета є своєрідним орієнтиром або путівником, що знайомить студентів і викладачів з життям їх рідної академії, її факультетами, спеціальностями. Читачам газети постійно пропонуються нові рубрики, які втілюють важливі й актуальні для нашої академії питання: «Трибуна ректора», «Трибуна проректора», «Трибуна декана», «Академічна зупинена мить», «Учителю, перед іменем твоїм...», «Знай наших», «Ексклюзивне інтерв'ю», «Маршрутами екскурсій», «Спортивні новини», «Поетична творчість» та інші. У цілому, на сторінках газети «Бурсацький узвіз» відображається все, чим жила і живе сьогодні Академія культури, висвітлюються різноманітні проблеми, яскраві факти, знакові події.

Серед приємних і цікавих традицій випусків нашої газети – привітання ювілярів академії, співробітників та студентів за особливі досягнення та з державними та професійними святами.

Газета постійно розповідає про зірковий професорсько-викладацький склад усіх факультетів, публікує ексклюзивні інтерв'ю. Так, наприклад, серед героїв численних нарисів нашої газети варто назвати Василя Миколайовича ШЕЙКА – ректора Харківської державної академії культури, Аллу Олександрівну РИЖАНОВУ – завідувача кафедри соціальної

педагогіки, Сергія Івановича ГОРДЕЄВА – завідувача кафедри режисури, Бориса Миколайовича КОЛНОГУЗЕНКА – декана факультету хореографічного мистецтва, Зою Іванівну АЛФЬОРОВУ – декана факультету кіно-, телемистецтва, Тетяну В'ячеславівну БОЛЬШАКОВУ – декана факультету музичного мистецтва, Людмилу Іванівну КОЛЕСНИК – заступника декана факультету управління та бізнесу, Людмилу Яківну ФІЛПОВУ – декана факультету соціальних комунікацій, Віру Миколаївну ОСАДЧУ, завідувача кафедри українського народного співу та музичного фольклору та ін.

Треба зазначити, що чимало студентів різних курсів і спеціальностей висловлюють бажання працювати над створенням загальноакадемічної газети. Яскраві журналістські матеріали регулярно надходять від студентів всіх факультетів академії, як денної, так і заочної форм навчання. Відповідно, газета «Бурсацький узвіз» є ще й навчальним майданчиком, де студенти, зокрема майбутні журналісти, мають чудову можливість набути професійних навичок.

Сторінки газети «Бурсацький узвіз» завжди відкриті і для викладачів та співробітників нашої *alma mater*.

Безсумнівно, на сьогодні газета «Бурсацький узвіз» уже має своє неповторне творче обличчя, вона зарекомендувала себе як серйозне (офіційно зареєстроване!) періодичне видання з перспективою на майбутнє. Будучи газетою комплексного типу, «Бурсацький узвіз» прагне бути однаково цікавим як для студентів, так і для викладачів, як для працівників неосвітянських підрозділів академії, так і для його керівництва.

Наша газета – це образ, обличчя академії. Тож побажаємо їй постійно бути завжди в курсі академічних справ і подавати якомога більше корисної та цікавої інформації, а її творцям – викладачам, студентам та співробітникам *alma mater* – натхнення, наполегливості та ініціативності при формуванні наступних номерів.

Також хочеться побажати газеті «Бурсацький узвіз» побільше вдячних читачів, щоб виходила частіше, мала більший тираж і була кольоровою.

**І.А.Куриленко, головний редактор,
доц. кафедри мистецтвознавства,
літературознавства та мовознавства**

Ліні Костенко - 85 років

Очима ти сказав мені: люблю.
Душа складала свій тяжкий екзамен.
Мов тихий дзвін гірського кришталю,
несказане лишилось несказаним.

Життя ішло, минуло той перон,
гукала тиша рупором вокзальним.
Багато слів написано пером.
Несказане лишилось несказаним.

Світали ночі, вечорили дні.
Не раз хитнула доля терезами.
Слова як сонце сходили в мені.
Несказане лишилось несказаним.

Буває, часом спіпну від краси.
Спинюсь, не тямлю, що воно за диво,—
оці степи, це небо, ці ліси,
усе так гарно, чисто, незрадливо,

усе як є — дорога, явори,
усе моє, все зветься — Україна.
Така краса, висока і нетлінна,
що хоч спинись і з Богом говори.

Покремсали життя моє на частки,
на тьмяну січку слів і суєти
А серце виривається із пастки —
у нетрі дум, під небо самоти.
У мовчазливу готику тополі,
в труда одухотворену грозу.
Я трохи звір. Я не люблю неволі.
Я вирвуся, хоч лапу відгризу.

КРИЛА

А й правда.
Крилатим ґрунту не треба.

Землі немає.
То буде небо.

Немає поля.
То буде воля.

Немає пари.
То будуть хмари.

В цьому, напевно,
правда пташина...
А як же людина?
А що ж людина?

Живе на землі.
Сама не літає.
А крила має.
А крила має!

Вони, ті крила,
Не з пуху-пір'я,

А з правди.
Чесності і довір'я.

У кого — з вічного
Поривання.
У кого — з вірності
У коханні.

У кого — з щирості
До роботи.
У кого - з щедрості
На турботи.

У кого — з пісні,
Або з надії,
Або з поезії,
Або з мрії.

Людина нібито не літає...
А крила має.
А крила має!

На поетичному Олімпі України серед інших славних імен уже багато років і навіть десятиліть живе “нерозгадане чудо”, “неймовірний птах”, “казка казок”, “голос народу”, “пілігрим вічності”, “і мудра, і дитя”, котра нічим не осквернила душу - Ліна Костенко.

У місті Ржищеві Київської області 19 березня 1930 року народилася Ліна Василівна Костенко в родині вчителів. Там минуло її дитинство, що співпало із голодомором, воєнним і повоєнним лихоліттям. У 1936р. родина перебралася до Києва, де майбутня поетеса закінчила середню школу.

Закінчивши середню школу в Києві, вона навчалась в Київському педінституті, а згодом - у Літературному інституті ім. О.М. Горького в Москві, який закінчує 1958 року. Ліна Костенко була однією з перших і найпримітніших у плеяді молодих українських поетів, що виступили на рубежі 50—60-х років. Одразу по закінченні Літінституту одна за одною виходять три збірки поетеси: “Проміння землі” (1957), “Вітрила”(1958) та “Мандрівки серця”(1961), які визначили високу міру хисту їх авторки і, водночас, її безкомпромісну громадянську позицію. Саме гострота і непоступливість громадянської позиції зумовили вимушену мовчанку: наступна збірка поетеси “Над берегами вічної ріки” з’явиться лише 1977 року. Опісля читачі спрагло ждатимуть роману у віршах “Маруся Чурай” (1979), збірок “Неповторність” (1980), “Сад нетанучих скульптур”(1987), які іще й ще підтвердять право поетеси називатись обраницею української поезії та її хранителькою. Ці скупі дані біографічної довідки стануть хвилюючими поетичними мотивами, коли авторка згодом розповість у віршах про біженські дороги воєнних років і про «балетну школу» заміненого поля, по якому доводилося ходити, і про перший — написаний в окопі — вірш.

Поезія Ліни Костенко - це музика слова. Пристрасна і велична. Музика в поезії Ліни Костенко - це душа. Безмежна і непізнана. Музика і поезія Ліни Костенко - це два космоси. І кожен - неосяжний.

Ліна Костенко - поетеса-шістдесятниця, страдниця, поет кінця XX століття, але ще більшою мірою - Поет XXI століття. Вона знана і любима не лише в Україні, а й у світі.

КТМ: ВИБРАНЕ

6 березня в читальній залі бібліотеки ХДАК пройшла тематична виставка літератури з напрямку «Кіно-, телемистецтво». Її ініціатором була Зоя Іванівна Алфьорова, яка звернулася до бібліотеки із проханням організувати таку виставку..

Ми у відділі комплектування і обробки літератури веде постійну роботу з відстеження книг з кіно-, телемистецтва не тільки українських видавництв, а й країн ближнього зарубіжжя. України, але і країн ближнього зарубіжжя. Нажаль, в Україні жодне видавництво не спеціалізується на такій тематиці. Тому ми співпрацюємо переважно з приватними видавництвами України та з власними видавництвами творчих

вишів країн СНД. Усе, що нам вдається знайти і придбати, направляємо прямо до вас на Червоножовтневу, 1 – «корпус на Конторській». Там зберігаються підручники, посібники, спеціалізована професійна література. Під час виставки студентам особливо був цікавий «Мастерство оператора-документаліста» С. Є. Мединського у двох частинах: «Изобразительная ёмкость кадра» і «Прямая съёмка действительности».

У головному корпусі у вільному доступі зберігається актуальна учбова література, що є в наявності лише в одному екземплярі. Попрацювати з нею можна в читальному залі (к. 18).

Бібліотека постійно тримає руку на пульсі видавничого життя. Ми намагаємося у повній мірі окреслити для вас коло сучасної професійної літератури. Книги, які бібліотека з тих чи інших причин не може придбати, наявні в електронному варіанті (гол. корпус, к.18а). Працівники бібліотеки завжди допоможуть взяти на руки чи завантажити на ваш носій потрібну для продуктивного навчання книгу.

Обов'язково приходьте на наші виставки нових надходжень, які ми регулярно проводимо до інформаційно-бібліографічного відділу (к. 17).

Фото люб'язно надані сайтом факультету КТМ
<http://www.ktilife.org/>

«СТАРІ РУЇНИ», або враження від екскурсії палацово- парковим комплексом «ШАРІВКА»

А ще сто років тому в бальних залах садиби грала музика, чоловіки у фраках і їхні дами у вечірніх сукнях танцювали, пили дороге шампанське, гуляли в парку, де відчувалося усамітнення з природою, дихали повітрям у липових алеях, насолоджувалися зоряним небом, катаючись на човниках по ставку...

...Зірки на небі залишилися ті ж, а от життя в цих садибах тепер зовсім інше, можна навіть сказати, що життя тепер там немає. Чи знали господарі садиби та люди, що жили в той час, як все складеться, як повернеться життя для їх будинків, в яких вони мешкали, в удосконалення яких вкладали гроші?

Через сто років все змінилося... Не знаю, які почуття садиба та парк викликали раніше, але зараз ці руїни навіюють глибокий смуток. Як усе може помінятися?! Те, що було важливим і цінним для одних, зовсім не потрібно іншим! Сучасному суспільству садиби стали байдужі, люди тільки залишають там сміття як нагадування про свій візит і «високу культуру».

Якщо влада в Шарівці не докладе зусиль щодо збереження комплексу, – садиба незабаром зникне. Невже сьогодні непотрібні ці парки, бальні зали, розписи на стінах і білі лебеді в ставку?

*Олексій Юрченко, 4 курс
факультет культурології,
кафедра музеєзнавства та пам'яткознавства.*

З РОБОТИ на ПАРИ, або як працюють студенти ХДАК

На сьогодні поєднувати роботу і навчання для багатьох студентів стало звичною справою. Не виняток і студенти Харківської державної академії культури. Причиною, що штовхає студентів шукати роботу, найчастіше є можливість додаткового заробітку, адже зрозуміло, що навіть студент, який отримує стипендію, не може обійтися без матеріальної допомоги батьків. І щоб полегшити близьким цей тягар, студент вирушає з пар на роботу.

Студенти факультету хореографічного мистецтва знають, що навчальний процес разом із самопідготовкою і, звичайно ж, із роботою в ансамблі займають багато

часу. Але при наявності бажання можливо знайти час для роботи та поєднувати всі види діяльності.

Більшість студентів кафедри сучасної хореографії обирають роботу за фахом і це зрозуміло, адже хореографи, що навчаються в академії, вже точно знають, що із танцем буде пов'язана їх подальша діяльність. Такий вибір зробила і я. Навчаючись на третьому курсі, я вирішила присвятити свій вільний час заняттям хореографією з дітьми.

Колектив, в якому я працюю, – театр костюму «Епоха». Це авторський зразковий художній колектив, заснований у 1999 році і діє при Харківському обласному палаці дитячої та юнацької творчості. Заняття в колективі здебільшого починаються вже після закінчення занять в академії, тому ця робота не заважає освітньому процесу. Але слід зазначити, що графік не завжди можна ідеально скорегувати, і тоді залишається сподіватися на розуміння викладачів.

Робота хореографа в дитячому колективі дає мені можливість розви-

ватися як педагогу і працювати з дітьми від чотирьох до сімнадцяти років. Це дуже корисна практика. Знання, отримані на заняттях в академії, можна одразу закріпити на практиці. До того ж, досвід роботи виявиться дуже доречним при працевлаштуванні після закінчення академії.

*Оксана Рева, 3 курс, ф-т ХМ, спец.
«Сучасна хореографія»*

«ТІЛЬКИ ТЕ ДИТИНСТВО ЩАСЛИВЕ, ЩО НАПОВНЕНЕ КАЗКОВИМИ МРІЯМИ», -

саме з таким гаслом студенти третього курсу спеціалізації «Режисура естради та масових свят» (група 1М) відвідали місто Дніпропетровськ із виставою «Пригоди Еллі в смарагдовій країні». На чолі з майстром курсу Олексієм Олексійовичем Настаченком юні режисери подарували дітям справжнє свято, яке вони запам'ятають надовго.

За сюжетом дівчинка з міста Канзас Еллі потрапляє до казкової країни, де зустрічається зі Страшилою, Левом і Дроворубом, допомагає їм у виконанні заповітних мрій і разом вони перемагають злу чаклунку Бастінду.

Варто зазначити, що це не просто звичайна постановка режисера, це – вистава, яка створює казковий світ за допомогою світла, 3D проекції та чарівного оформлення.

«Ми робили все своїми руками, тому що хотіли самі взяти участь у створенні казки, – відкриває таємницю староста групи Марина Осіпова. – Ми навіть залишалися на репетиції до пізньої ночі, щоб реалізувати нашу мрію, і тепер хочемо поділитися нею з усіма».

«Вистава в Дніпропетровську мала великий успіх», – говорить майстер курсу О.О. Настаченко. – Я бачив, як блищали дитячі оченята, коли Еллі потрапила в Смарагдову країну, також їх переживання, коли Бастінда намагалася забрати в Еллі срібні черевички. Для моїх студентів радість маленьких глядачів – це найголовніша нагорода».

І справді, в залі зібралися діти віком від трьох до десяти років, протягом вистави вони жваво переживали всі радощі і негаразди разом із головними героями, милувалися їхніми яскравими костюмами і підспівували під знайомі пісні.

Свято дуже сподобалося місцевому керівництву. Директор Дніпропетровського районного будинку культури зазначив: «Для мене головне, щоб діти були задоволені, і, на мою думку, ця казка змогла наповнити дивом і світлом не одне маленьке дитяче серце. І це світло буде сяяти дуже довго, повірте мені».

Студенти 3 курсу, спеціалізація
«Режисура естради та масових свят», група 1М

КУЛЬТУРНІ ПОДІЇ

«КВАДРАТУРА ТРИКУТНИКА: ЧОТИРИ ДНІ З ХВИЛЬОВИМ» –

саме під такою назвою у Харківському національному педагогічному університеті імені Г.С. Сковороди відбулася II Міжнародна науково-культурна акція, пов'язана з прочитанням новели «Я (Романтика)» М. Хвильового. Нам, культурологам 2-го курсу, випала чудова нагода бути присутніми на одному з секційних засідань цієї наукової конференції, а також на перегляді фільму за новелою – «Я той, хто є...».

На конференції обговорювалася трагічна доля М. Хвильового як представника «розстріляного відродження», аналізувалися його твори, насичені символічними елементами, точилася наукова дискусія... Серед учасників заходу були і викладачі навчального закладу, і студенти, і запрошені гості.

Після завершення наукового дійства всі присутні завітали до актового залу університету, де і проходив перегляд фільму Ольги Володіної «Я той, хто є...». Ця картина, можна сказати, мала свій другий дебют: після першого показу в 1990 році вона була недоступна глядачам. З яких причин фільм не показували 20 років – не зрозуміло. І тільки в 2014 році його було віднайдено і відредаговано учасниками науково-культурної акції.

Шоправда, перегляду кінострічки передувала творча програма, зокрема прослуховування трагічно-драматичної прелюдії до *diez minor opus 3, №2* С.Рахманінова, котра чітко передала настрій і сюжет новели «Я (Романтика)». Наступним номером була театральна постановка фрагментів із новели у виконанні заслуженого діяча культури Польщі, професора ХНПУ В.Ф.Сагана. Його театральна гра була емоційна, зокрема досить цікаво була обіграна та частина новели, де головний герой вбиває свою матір: було використано вишитий рушник (образ матері) і червона тканина (символ крові, вбивства). Уся гра супроводжувалася гарно підбраною музикою, а кульмінацією твору став фрагмент із реквієму В.А. Моцарта – *Lacrimosa dies illa* (день сліз), що ще більше додало грі трагічності.

Далі студенткою університету імені Г. Сковороди була прочитана доповідь українського кінорежисера, кіносценариста, поета, публіциста, режисера кінотрилогії за творами Хвильового – Олександра Ігоровича Муратова, котрий не зміг приїхати на зустріч. Автор доповіді зацентрував увагу на важливій ролі М. Хвильового в українській культурі і в формуванні української ідеології.

Після прослуховування доповіді ми переглянули ілюстрації до новели молодого художника Микити Філоненка. Вони були зображені схематично в чорно-білому забарвленні. До кожної ілюстрації було надано пояснення.

Лунала в святковій аудиторії і пісня, автором і виконавцем якої став молодий музикант, випускник ХНПА ім. Г.С.Сковороди Олександр Печеніжський. Продовженням музичних номерів став виступ камерного оркестру «ACADEMUS» Харківської державної академії культури, у виконанні якого прозвучали «Трансільванські танці для оркестру» Бела Бартока під керівництвом диригента Сергія Романенка. Ці музичні номери стали гарним доповненням до перегляду фільму «Я той, хто є...», що насичений загадковістю, містичністю, темними тонами: майже всі сцени зняті під приглушеним освітленням, завдяки чому збільшується похмурий настрій. Єдині кадри, де сцени максимально освітлені, аж надають уявлення святості, сакральності, – це спогади головного героя про дитинство, де його матір постає в образі святої Діви Марії.

Після закінчення науково-культурної акції ми всі жваво обговорювали фільм і розмірковували над ним із точки зору сучасного глядача, почули думки старшого покоління, знайшли чимало спільних ідей і подолали певні культурні бар'єри.

Студенти 2 курсу ф-ту культурології

СТУДЕНЧЕСКАЯ АКТИВНАЯ МОЛОДЕЖЬ АКАДЕМИИ КУЛЬТУРЫ

Академия культуры – уникальное учебное заведение, в котором царит атмосфера творчества, где идеи витают в воздухе и воплощаются в жизнь.

В нашей академии очень много талантливых студентов, но раскрыться им непросто. Мы хотим, чтобы каждый студент мог раскрыть свое «я», чтобы любой, кто пишет или рисует, поет или танцует, играет или делает что-нибудь руками, мог прийти к нам, и реализовать себя.

Именно поэтому ко Дню студента 18 ноября в читальном зале библиотеки прошел вечер САМ (Студенческая Активная Молодежь). Гости вечера имели уникальную возможность полюбоваться фотографиями Дмитрия Ичетовкина (4 к. ФСК) и Анастасии Сумцовой (3 к. ФК). Свои стихи прочитали пять поэтов: Алина Левченко и Людмила Чоха (2 к. ФСК), Инесса Блажко и Анастасия Перевозник (1 к. КТИ), Екатерина Демченко (4 к. ФК). Иванна Машенко (4 к. ФТИ) прочитала прозаические миниатюры.

На нашем вечере студенческая активная молодежь смогла не только познакомиться друг с другом, но и услышать друг друга, и в дальнейшем мы вместе сможем устраивать тематические вечера, презентации, концерты и т.д.

Изюминкой вечера был самовар, а к чаепитию всегда ждут гостей... Нашими гостями были три поэтессы, студентки Харьковского педагогического университета: Анастасия Стачан, Наталья Fandorina, Марина Куценко. Они представляли литературную студию «Пространство смысла».

Студенчество – самая счастливая пора, когда вас окружают интересные люди, на каждом шагу ждут открытия, это время, когда каждый находит себя. Мы от всей души желаем вам найти себя и не терять, верить в себя и слушать свое сердце. Вы всегда можете прийти в библиотеку, в читальный зал со своим творчеством со своими идеями, и мы вместе придумаем, как сделать творческий вечер, презентацию или выставку.

*Наталья Васильева,
сотрудник библиотеки ХГАК*

СТУДЕНТКА – БІБЛІОТЕКАР – ПИСЬМЕННИЦЯ

ВІД РЕДАКЦІЇ

Нещодавно відбулася презентація збірки оповідань «Відкрий мої двері» Наталки **ВАСИЛЬЄВОЇ** – випускниці факультету бібліотекознавства та інформатики (соціальних комунікацій), на сьогодні – співробітника нашої загальноокадамічної бібліотеки. У чому ж полягають секрети творчості молоді письменниці та які її подальші творчі плани, – читаймо в ексклюзивному інтерв'ю:

- Завдяки кому (люди на Вашому шляху) і чому (події, факти, обставини) Ви стали письменницею?

- Писати я почала десь 15 років тому, але довго не вважала це заняття серйозним. Мені здавалося, що пишу щось таке, що може написати кожен. Але мене все одно тягнуло до прози, у старших класах почала писати ще й вірші. Мені пощастило: я завжди відчувала підтримку своїх шкільних вчителів і викладачів академії з мови й літератури: О. В. Зими, Н. М. Меркулової, І. А. Куриленко, Н. М. Сімейкіної, і особливо, О. М. Білик і Л. С. Мітіної. На першому курсі я випадково потрапила до літературної студії «Зав'язь», її і досі очолює О. С. Тараненко. Унікальність цієї студії у тому, що на заняттях ми вчилися правильно сприймати критику своїх творів і аргументовано критикувати твори інших. Таким чином, у кожному з нас виріс такий собі внутрішній редактор. Він нікому не дає схити на творчому шляху.

- Коли Ви відчули, що письменницька праця – це Ваше і на все життя?

- Це відчуття було завжди в мені, десь у глибині, на рівні інтуїції, а усвідомлення прийшло із часом. У студентські роки я пробувала підробляти копірайтингом, але нічого з цього не вийшло, я зрозуміла, що не можу механічно писати текст на замовлення, мені необхідно вкласти в нього душу. А коли вкладаєш у щось свою душу, воно автоматично стає справою життя, а як інакше?

- Хто Ваші вчителі-письменики в літературі?

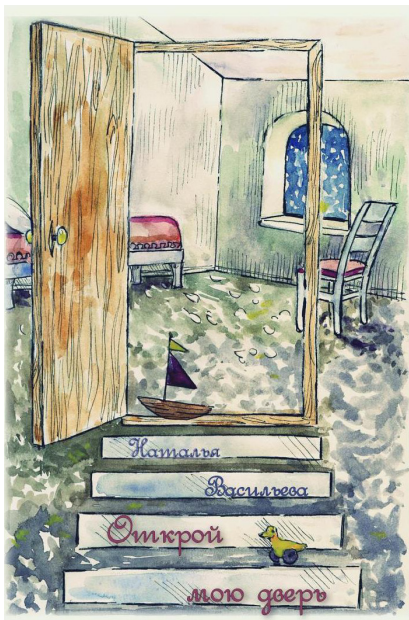
Мені завжди подобалися письменники, що працювали в жанрі критичного реалізму: О. де Бальзак, Г. де Мопасан, Г. Флобер, Е. Золя, А. Франс, Стендаль, Б. Шоу, Ф. Достоєвський, А. Чехов. Мені здається, що немає нічого цікавішого за життя, і тому люблю читати про справжніх людей, без вигадок і прикрас. У своїй творчості я дотримуюся

принципу «цього не було, але може бути з кожним із нас»: беру реальні події, деталі, факти і подаю їх під іншим соусом, ніж було насправді. У своїх улюблених письменників я знову і знову вчуся бачити, відчувати і виносити на-гора побачене і відчуване.

- Сідаючи за письмовий стіл, завжди знаєте про що будете писати? Як пишете свої твори? Де віднаходите теми? Що Вас надихає до праці (читання творів інших авторів, подорожі...)

- Мені дуже поталанило – в мене завжди є ідеї, великі й маленькі. Вони з'являються нізвідки, найчастіше – після спілкування з людьми. Більше всього люблю слухати історії з життя. Нізачо не опишу того, що було насправді, але так хочеться знати, як складається людська доля! На жаль, останнім часом я пишу дуже мало, зараз у мене в роботі є велика річ, яка, можливо, стане потім романом, вона забирає багато творчих зусиль.

- Збірка оповідань «Відкрий мої двері» – це Ваша перша збірка? Які почуття опанували Вас, коли взяли до рук свою першу збірку? Чому така назва, звідки народилася?

- Так, це моя перша збірка. Насправді, вона повинна була вийти ще в 2013 році, але не судилося. Напевно, то і добре, тому що тоді б на обкладинці була б інша назва, і зміст був би інший – повість «А жити хочеться!» була закінчена після того, як друк першого варіанту збірки було відкладено. Коли почала вдруге збирати рукопис до друку, довго не могла визначитися з його назвою. Взагалі, немає для мене нічого складнішого за назву. Мені допомогли друзі з літературної студії – разом ми влаштували «мозковий шторм». Виникла ідея зв'язати назву із дверима, але як це зробити? Мені не хотілося, щоб назва «висіла в повітрі» окремо від книги, тому з'явилася передмова.

Складно описати мої почуття, коли я вперше побачила її у друкованому вигляді. Це було довгоочікувано, радісно і боляче, тому що, коли випускаєш книжку, відрізаєш від себе все те, чим жив до сьогодні, відпускаєш і починаєш жити спочатку.

- Окрім письменницької праці, Ви ще – бібліотекар. Досвід цієї професії сприяє літературній праці?

- Окрім роботи в бібліотеці, я ще займаюся версткою книг, журналів, газет... Це унікальна можливість – розуміти книгу з усіх сторін: бібліотечної, літературної, книговидавничої. Бібліотека подарувала мені безцінний досвід роботи з людьми і дала можливість розкрити себе.

Інтерв'ю брала І.А. Куриленко,
доцент кафедри
мистецтвознавства,
літературознавства та
мовознавства

ВЕСНА ПОЧАЛАСЯ З ЛІРИКИ

Цього року весна почалася з лірики: 5 березня у читальній залі бібліотеки пройшов літературний вечір молоді харківської поетеси **Анастасії Перевозник**.

Настя – студентка 1 курсу факультету КТМ, авторка двох збірок віршів, лауреат літературних конкурсів, але досі не казала своїм одногрупникам, що пише. Вірші і верлібри слухали в повній тиші, іноді здавалося, що по спині бігають мурахи. Наприкінці вечора авторка поділилася своїми планами на майбутнє: пише короткі оповідання про дітей і збирає вірші для третьої книжки поезій.

WILD, WILD EAST

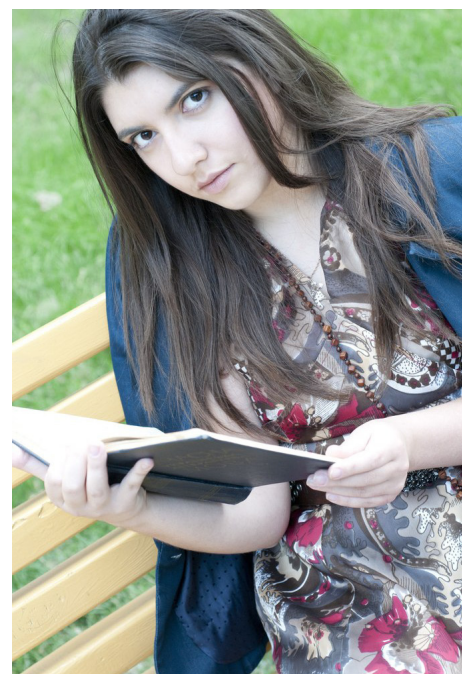
Ми - діти дев'яностих -
зачаровано дивилися
американське кіно
про Дикий Захід,
про мужніх ковбоїв
і мріяли вбратися у шкіру і замшу,
мати власного коня і власний кольт.
Але до Техасу було так далеко...

Тепер кожен з тих невдалив ковбоїв
має шанс побувати на власному
Дикому Сході
у таких же рівнинних степах.
Дике поле - чим тобі не романтика?
Тут можна поїздити на залізних конях
і навіть отримати власний автомат.

Так, мої хлопчики,
Схід - це не завжди рахат-лукум
і танці напівгоголених жінок.
Українська екзотика - ростові окопи
та нічні обстріли по коліно в багнюці.

А в цей час твій Захід -
дикий, первісний, -
їжачиться карпатськими горами,
тече джерелами,
смереково пнеться до неба...
Лише тепер ми вчимося
мряти про власне.

Це дика країна від краю до краю.
Ми - дикуни з гарячим серцем,
що б'ються на щирій землі
під відверто пекучим сонцем,

і коли ми помиратимемо
на власному Дикому Сході,
за нами заголосять трембіти
з нашого Дикого, Дикого Заходу.

Анастасія Перевозник

На нашій літературній сторінці
публікуємо також вірші **Бесі Тамілович**,
студентки 4 курсу ф-ту культурології.

Немов Бунін сюжет написав,
Все відбулося якось раптово!
Ти так нічого мені й не сказав,
Для тебе це було не ново.

Твій феномен не пояснити,
Залишилися спогади сумні.
Це як солодкою біллу залити
Запах квітів навесні.

Для мене ти світло й безодня,
Ти одночасно тиша і шум
Ти тисяч поглядів бажання,
Ти щастя оповите в сум!
Залишимо. Продовження не треба.
Добре, що ти так нічого й не сказав.
Результат – не наша потреба,
Про нас же Бунін написав.

Вітер знову здійнявся,
Скоріше сюди. Подивися!
Ти мимоволі піднявся,
Сказавши мені: «Схаменися»,

Гримить. Ти чуєш, гримить,
Сильний дощ зараз почнеться,
Ще трішки, ще одна мить,
І під нами земля сколихнеться.

Для тебе все тихо. Не помічаєш,
Над тобою сонце світить
Що в мене в душі – не знаєш,
Не бачиш, що мене гнітить.

Сколихнеться піді мною земля,
Загримлять думки мої.
Дощем облілється доля моя,
Вітер в моїй голові.

Про тебе книгу напишу,
У ній ти будеш посміхатись.
Найніжніші слова прошепчу,
Ввись вони будуть здійматись.

Я своїми простими словами,
До серця твого доторкнусь.
А в думках... Думками
Смирено тобі покорюся.

У книзі ти будеш щасливий,
Для тебе життя нове збудую.
Ти будеш душею красивий,
Сили на тебе не пошкодую.

Ти завжди будеш зі мною,
Навіть про це і не знавши.
З'явився мені ти зимою,
Пожежу на серці здійнявши.

«Бурсацький узвіз»,
газета для студентів
і співробітників ХДАК
Засновник – колектив
Харківської державної
академії культури.
Газета зареєстрована в
Головному управлінні юстиції
у Харківській області.

Свідоцтво:
ХК №1520–261 Р
від 12.05.2009 року
Адреса редакції: 61993,
м. Харків, Бурсацький узвіз, 4,
Тел.: 731–32–82; 771–04–30
Тираж – 200 примірників
Видавець – ХДАК

Керівник проекту:
Н. М. Кушнарєнко
Головний редактор:
І. А. Куриленко
Редакційна рада: О. М. Білик,
К. Демченко, Д. Ічетовкін,
А. Перевозник.
Комп'ютерна верстка та
дизайн Н. Ю. Васильєвої